

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771 • Τηλ.: 210-7705370 <http://www.angelfire.com/hi/rovoliari>
Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 92 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2007

Πρόσκληση Συνεστίασης

Η συνεστίαση του Συλλόγου μας με τον ερχομό του 2008 θα γίνει και πάλι στην ταβέρνα του Γιάννη Κοτρωνιά, λεωφόρος Πάρνηθας 360, στις 24 Φεβρουαρίου 2008, Κυριακή μεσημέρι. Προσκλησεις δεν θα δοθούν από το Σύλλογο και η κάθε παρέα μπορεί να παραγγείλει για φαγητά τα της αρεσκείας τους εφ' όσον υπάρχουν στην ταβέρνα. Τηλ. Κοτρωνιά 210-2460422. Στη συνεστίαση θα γίνει και κοπή βασιλόπιτας.

Ευχαριστήριο

Στην πρόσφατη επώδυνη περιπέτεια της υγείας μου είχα συμμάχους το Θεό, την επιστήμη και εσάς, συγχωριανοί μου και φίλοι. Με τις επισκέψεις και τα τηλεφωνήματά σας στο νοσοκομείο, όπου νοσηλεύομαι, ανορθώσατε και στηρίξατε κατά πολύ το ηθικό και την ψυχολογία μου. Σας ευγνωμονώ και σας εύχομαι το νέο έτος 2008 να σας χαρίσει υγεία, υγεία, υγεία.

Θωμάς Νέλλας

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ 1958-2008

Πέρασαν 50 χρόνια λειτουργίας του Συλλόγου με πλούσια δράση και προσφορά στο χωριό μας Ροβολιάρη και τους κατοίκους του.

Αισθάνομαι την υποχρέωση σήμερα, ως Ροβολιάρητης και μέλος του Συλλόγου από την ίδρυσή του και για 34 χρόνια μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων, να κάνω γνωστό στους σημερινούς Ροβολιάρητες και ιδίως τους νέους γιατί ιδρύθηκε ο Σύλλογος, από ποιους και τι σκοπούς υπηρέτουσε.

Ο Σύλλογός μας ιδρύθηκε ύστερα από πρωτοβουλία του αιμνηστού Γεωργίου Ηλία Σακελλάρη και μιας ομάδας 22 Ροβολιάρητων που αποτέλεσαν τα ιδρυτικά μέλη και ήταν:

1. Γεώργιος Ηλία Σακελλάρης
2. Κωνσταντίνος Γεωργίου Σακελλάρης
3. Παναγιώτης Αθανασίου Γάκης
4. Ιωάννης Κωνσταντίνου Παναγιώτου
5. Κωνσταντίνος Φωλιάς
6. Κωνσταντίνος Γ. Νέλλας
7. Παναγιώτης Κ. Παναγιώτου
8. Κωνσταντίνος Δ. Γερογιάννης
9. Σεραφείμ Παν. Νέλλας
10. Απόστολος Παπαγιάννης
11. Βασίλειος Γιαννέλης
12. Φώτιος Γιαννέλης
13. Παύλος Δημητρίου
14. Στέφανος Παναγιώτου
15. Δημήτριος Βλάχος
16. Γεώργιος Μπουής
17. Ιωάννης Γιαννέλης
18. Δημήτριος Καρφής
19. Γεώργιος Στρωματίας
20. Κωνσταντίνος Βλάχος
21. Φώτιος Βλάχος
22. Πέτρος Στρωματίας, με έδρα την Αθήνα, με κύριο σκο-

πό να συγκεντρώσει τους Απανταχού Ροβολιάρητες, που μετά τον πόλεμο διασκορπίστηκαν σε όλα τα μέρη της πατρίδας μας, να μην ξεκόψουν από τις ρίζες τους και να βοηθούν με κάθε μέσο υλικό και ηθικό τον τόπο που γεννήθηκαν, το ωραίο Ροβολιάρη μας.

Οι πρώτες αρχαιρεσίες για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου, ύστερα από την έγκριση του σχετικού καταστατικού, έγιναν στις 2 Νοεμβρίου 1958 και εκλέχθηκε το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο που είχε ως εξής:

1. Γεώργιος Ηλία Σακελλάρης Πρόεδρος
2. Παναγιώτης Αθανασίου Γάκης Αντιπρόεδρος
3. Γεώργιος Μπουής Γενικός Γραμματέας
4. Κωνσταντίνος Φωλιάς Ταμίας
5. Δημήτριος Βλάχος Έφορος

Η λειτουργία του Συλλόγου συνεχίζεται μέχρι σήμερα και τα αποτελέσματα υπήρξαν άριστα.

Οι σκοποί του Συλλόγου πέτυχαν και όλοι οι Ροβολιάρητες προσέφεραν ό,τι μπορούσε ο καθένας για να καλύτερέψουν οι συνθήκες του χωριού μας.

Αυτό αναγνωρίζεται απ' όλους. Πρόεδροι που υπηρέτησαν το Σύλλογο ήταν οι:

1. Γεώργιος Ηλία Σακελλάρης 1958-1968 10 χρόνια
2. Κωνσταντίνος Φωλιάς 1968 με διακοπή λόγω Χούντας
3. Σεραφείμ Π. Νέλλας 1976-1981 6 χρόνια
4. Θωμάς Νέλλας 1982-1983 2 χρόνια
5. Παπαθεοδώρου Κωνσταντίνος 1984-2002 18 χρόνια

Συνέχεια στη 2η σελ.

Ευχές για το νέο έτος 2008

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και τα "Ροβολιάρητικα Νέα" για το νέο έτος που ανέτειλε, εύχονται προς όλους τους συγχωριανούς και φίλους, χρόνια πολλά και ευτυχισμένα, κατά το "ανθρώπινα" δυνατόν.

Ιδιαίτερως ευχόμαστε ταχεία ανάρρωση στον Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου μας κ. Θωμά Νέλλα, που αιφνιδίως ασθένησε και εγχειρίστηκε και είχε μια πολυήμερη ταλαιπωρία στο "Ευγενίδειο Νοσοκομείο" Αθηνών.

Είθε σύντομα να επανέλθει στα καθήκοντά του! Του το ευχόμαστε ολόψυχα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Χριστούγεννα με Τον Ντορέ

Ας παραστήσω πάλι τον Ανταίο κι ας σκίψω στη γη της μνήμης για να αντλήσω δύναμη, σε μια εποχή όπου μνήμη και ιστορία και παράδοση, ακόμη και τα τραύματα χωρίς να έχουν επουλωθεί έχουν καλυφθεί από μια πλαστική ουσία, συχνά επιζωγραφισμένη.

Χειμώνας του 1942, η χρονιά της μεγάλης πείνας. Παραμονή Χριστουγέννων. Τόπος: η μικρή επαρχιακή πρωτεύουσα νομού όπου κατοικούμε. Ο πατέρας εκπαιδευτικός, η μητέρα οικοκυρά και δύο, τότε, αδελφία πέντε και τριών ετών. Η οικογένεια έχει ενοικιάσει ένα ισόγειο διαμέρισμα σ' ένα παλιό, όμορφο στις καλές εποχές νεοκλασικό. Η πόλη μας είχε κάποτε πολλά τέτοια αρχοντικά σπίτια μεγαλοαστών, αφού υπήρξε κέντρο εμπορίου που τροφοδοτούσε δεκάδες κωμοπόλεις και χωριά της επαρχίας (Στυλίδα, Δομοκό, Μακρακώμη, Σπερχειάδα, Υπάτη, Αταλάντη, Καμένα Βούρλα, Μάλο, Ράχες, Πελασγία, έως τις παρυφές της Παρνασσίδος της Βοιωτίας, της Θεσσαλιώτιδος και της Φωκίδας).

Το ετήσιο παζάρι της πόλης, εμποροπανηγυρίς και ζωοπανηγυρίς που απλωνόταν σε μεγάλα κεντρικά οικοδομικά τετράγωνα στο κέντρο της πόλης και κοντά στον Σιδηροδρομικό Σταθμό, ήταν μια βαβυλωνία ειδών (προϊκό, νοικοκυριού, αγροτικών, εμπορικών, τεχνικών εργαλείων). Έως την εποχή που η πόλη, λόγω του εμπορίου, φιλοξένησε τους λεγόμενους συμμοριτοπλήκτους ξεσηπτιμένους νοικοκύρηδες από τα ορεινά κυρίως χωριά, όπου οι τόποι σύγκρουσης των ομόγλωσσων αντιπάλων, κυριαρχούσε αυτό το αρχοντικό αρχιτεκτονικό ύψος: σπίτια διώροφα με ωραία μπαλκόνια και σκαλιστά φθοροσώα αλλά και τουρκικής αρχιτεκτονικής ξύλινα χαγιάτια με υπέροχες εξωτερικές σκάλες, μαρμαρίνες, ξύλινες και σιδερένιες. Το εμπορικό κέντρο - με τέσσερις μεγάλες πλατείες που ενώνονταν με άνετους μεταξύ τους δρόμους και συγκεντρωμένα γύρω τους ο μητροπολιτικός ναός, η Τράπεζα Ελλάδος, ξενοδοχεία, ζαχαροπλαστεία, το ηρώο και το άγαλμα του Αθανασίου Διάκου - ήταν σχεδιασμένο σοφά. Η πόλη είχε αποχετευτικό δίκτυο, δεν θυμάμαι ποτέ να είχα δει όχημα εκκενώσεως βόθρων. Εξάλλου είχε και ένα άρτιο σύστημα ύδρευσης με άφθονο, φθηνό νερό (δεν θυμάμαι να πληρώναμε ακόμη και για σπάταλη χρήση). Η ύδρευση γινόταν από τον καθαρό, τότε, Γοργοπόταμο. Η πόλη είχε και κινηματογράφους και χοροδιδασκαλείο. Σ' αυτό κυριαρχούσε η

έντονη κοσμική παρουσία του δασκάλου μοντέρνων χορών, που δεν ήταν άλλος από τον πατέρα του αργότερα φίλου, μακαρίτη πια, ποιητή Σπύρου Τσακνιά.

Πριν η πόλη, λοιπόν, αλλοιωθεί από τους περιπιδήμενους χωρικούς που παρέμειναν, αφού εκκενώθηκαν οι καταυλισμοί των «συμμοριτοπλήκτων» μετά το τέλος του εμφυλίου (1949), ήταν μια μαζεμένη πόλη 12.000 - 15.000 κατοίκων στη δεκαετία του '40, κτισμένη σε τρεις λόφους και με θέα προς τον μεγάλο κάμπο του Σπερχειού ποταμού.

Τα Χριστούγεννα του '42 η πείνα θέρριζε τους κατοίκους των πόλεων, όσους δεν είχαν χωράφια (και οι περισσότεροι δεν ήταν γεωργοί ούτε βέβαια κτηνοτρόφοι στην πλειονότητά τους οι κάτοικοι της πόλης ήταν έμποροι, τεχνίτες και δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι), ενώ το νόμισμα άρχισε να μην έχει αξία και να πληθωρίζεται - αλλά κι όταν υπήρχε δεν υπήρχαν προϊόντα και κυρίως τρόφιμα στην αγορά. Είχαν ήδη κατακλύσει και την πόλη μας οι μαυραγορίτες πουλώντας λάδι, όσπρια, δημητριακά και κυρίως φάρμακα εκβιάζοντας και αποσπώντας ως αμοιβή τιμαφλή, πιάνω, είδη προκό, ασημικά, γούνες, τουαλέτες και εγκυκλοπαίδειες. Ο πατέρας μου έδωσε για λίγα τρόφιμα, μερικά κουφέτα κινίνο (η ελονοσία θέρριζε) και ένα μουκαλί λάδι τη μνημειώδη εγκυκλοπαίδεια του «Πυρσού», κρατώντας, ευτυχώς, του «Ελευθερουδάκη» και το «Μέγα Λεξικό» του Δημητράκου, μοναδική μας τροφή παιδείας για πολλά χρόνια. Εκείνος ο χειμώνας του '42 ήταν ανελέητος. Εμείς τα παιδιά δεν είχαμε δει ποτέ τόσο χιόνι και νομίζω πως, εξήντα χρόνια μετά, δεν έχω ξαναδεί. Μέναμε συχνά δύο και τρεις μέρες αποκλεισμένοι σπίτι με μόνη θέρμανση το τζάκι και στα δωμάτια ύπνου τα μαγκάλια όπου καίγαμε πυρήνα, δηλαδή λειωμένα στο λιοτρίβι λιοκούκουτσα. Κοιμόμασταν φορώντας τα παλτά μας και στο κεφάλι η μάνα μάς τύλιγε με μάλλινα κασκόλ, έτσι που φαινόταν το κεφαλάκι μου στο μαξιλάρι σαν μπόγος ή σαν τη γαργιά της Κοκκίνοσκουφίτσας. Για πρωινό τρώγαμε κουρούτι, βρασημένο σιτάλευρο (όσο είχε οικονομήσει ο πατέρας πουλώντας τη μοναδική του περιουσία, τα βιβλία) με λίγο λάδι να κολυμπάει. Μεσημερί-βράδυ φασόλια ή φακές. Η μάνα, παλιά αγρότισσα, ήξερε να ζυμώνει και θα μπορούσε να φτιάξει μια κουλουρίτσα ψωμι με το λίγο αλεύρι.

Συνέχεια στην 2η σελ.

Φθινοπωρινή τριήμερη εκδρομή

Πάλι οι Ροβολιάρητες με τους φίλους τους περιπάτησαν στους δρόμους της Καστοριάς, θαύμασαν τις Πρέσπες και τα παραδοσιακά χωριά όπως Νυμφαίο - Ψαράδες.

Αν και το πρόγραμμα της εκδρομής δεν μπόρεσε να δημοσιευτεί στην εφημερίδα μας, η συμμετοχή ήταν μεγάλη.

12-13-14 Οκτώβρη διασχίσαμε τη Δυτική Μακεδονία και απολαύσαμε τα καταπληκτικά τοπία που εναλλάσσονταν με τα γήινα χρώματα, τον υπέροχο αυτό χρωματισμό των φθινοπωρινών φύλλων.

Περάσαμε και προσκυνήσαμε

Συνέχεια στην 2η σελ.

Εις μνήμην Ευσταθίας Π. Παναγιώτου (κυρά-Σταθούλας)

Απεβίωσε στις 9-12-07, σε ηλικία 87 ετών, η συγχωριανή μας **Ευσταθία Παναγιώτου**, που τα τελευταία χρόνια βρισκόταν κοντά στα παιδιά της.

Είχε τρία παιδιά, το Γιώργο, την Κωνσταντίνα και τη Δήμητρα και ευτύχησε να τα δει όλα αποκαταστημένα και ευτυχημένα.

Μέχρι τα τελευταία χρόνια του βίου της διέμενε στο σπιτάκι της στο Ροβολιάρι, (συνοικία Αλεξέικα) και ήταν πανταχού παρούσα στις κοινωνικές λειτουργίες του χωριού μας.

Όλοι τη θυμόμαστε και ευχόμαστε τώρα με την αποδημία της ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της και να είναι αιωνία της η μνήμη.

“Ροβολιάρικα Νέα”

Συνδρομές 2007

Παπαθανασίου Γεώργιος 30	Δημητρίου Κώστας του Φ. 30
Παπαγιάννης Δημήτριος 10	Παπανικολάου Αντώνιος 20
Βλάχου Γιάννα 30	Ρίζος Γεώργιος του Β. 20
Γραβάνης Φώτης 30	Ρίζου Δάφνη του Γεωργ. 15
Σακελλάρης Γεώργιος 20	Ρίζου Αικατερίνη του Γεωργ. 15
Αναγνώστου Ιωάννης 30	Νέλλας Κων/νος του Θωμά 20
Νέλλας Βασίλειος (εις μνήμη πατρός του) 20	Νέλλας Δημήτριος του Θωμά 20
Παπαγιάννη Χρύσα - Στέλλα (στη μνήμη της γιαγιάς τους) 20	
Νέλλας Γεώργιος 20	
Ρίζος Βασίλειος 70 (100\$)	
Νιώρας Χρήστος 20	
Παναγιώτου Γεώργιος (εις μνήμη της μητρός του) 20	

Για την εκκλησία “Παναγία”
 Σακελλάρη Μαρία του Δημ. . . 30
 Αποστόλου Μελίνα του Ηλία . 20
 Δεληγιάννης Ευάγγελος του Βασ. 20
 Σπυροπούλου Λούλα του Ηλ. 50

Για παιδιά και... όχι μόνο!

Για να απαντήσετε σωστά στα παρακάτω δεν αρκεί η λογικομαθηματική σκέψη.
 Θα χρειαστούν διαφορετικές ιδέες. Αυτές ανήκουν στη δημιουργική σκέψη.

- 1. Ερωτήσεις με ... νόημα!**
 — Ποια χώρα έχει Βασιλεία, αλλά δεν έχει Βασιλιά, ούτε Βασίλισσα;
 — Ποιο είναι το πιο μακρύ έτος;
 — Ποιο ρολόι λειτουργεί μόνο την ημέρα;
 — Ποιο είναι το πιο μεγάλο μάτι;
 — Ποιος πύργος κινείται;
 — Πότε το μυαλό μας πετάει στα σύννεφα;
 — Υπάρχει Έλληνας που να μπορεί με τα χέρια του να ακινητοποιήσει 20 αυτοκίνητα;
 — Ένας εργάτης σκάβει ένα λάκκο με διαστάσεις 1x1x1 σε 30 λεπτά. Οι 30 εργάτες σε πόση ώρα θα τον σκάψουν;

- Πόσα είναι συνολικά τα κουτιά;
 — Με επτά 4 (τεσσάρια) και ορισμένες προσθέσεις να βρείτε 100.
 4 4 4 4 4 4 = 100
 — Χρησιμοποιώντας πέντε 5 (πεντάρια) και όποιες πράξεις και παρενθέσεις θέλετε να βρείτε 00, με τρεις διαφορετικούς τρόπους.
 5 5 5 5 5 = 100
 5 5 5 5 5 = 100
 5 5 5 5 5 = 100

— Ένα παιδί βρίσκεται στο πρώτο σκαλί μιας σκάλας. Για να φτάσει στο μεσαίο, πρέπει να ανέβει ακόμα 5 σκαλιά. Πόσα σκαλιά έχει η σκάλα;

3. Τι είναι κόκκινο και σκουπίζει στο δάσος;

Ανοίγεις το παράθυρό σου το πρωί και βλέπεις τρεις ελέφαντες πάνω στο αυτοκίνητό σου. Τι ώρα είναι;

Ηλίας Νέλλας

Μερικά μηνύματα

Αν διαλέξεις μια δουλειά που αγαπάς, δεν θα χρειαστεί να εργαστείς ούτε μια μέρα στη ζωή σου.

Όσο καλλιεργείς την προσωπική σου ανταγωνιστικότητα, δεν θα χρειαστεί να ψάξεις για δουλειά ούτε μια μέρα στη ζωή σου.

Κομφούκιος

- Τι κάνεις τώρα;
- Διορθώνω το τελευταίο λάθος μου!
- Και τι θα κάνεις μετά;
- Πιθανόν θα ασχοληθώ με κάποιο καινούργιο!

Μ Τ Ι Κ Ε Τ Υ
Ρ Ο Ε Σ Ρ Μ Ν
Τ Ω Υ Λ Ι Σ Τ
Υ Λ Ρ Σ Α Β Γ
Α Ω Λ Τ Ε Υ Σ
Β Χ Χ Φ Σ Ι Ε
Γ Ψ Ω Ι Τ Λ Ο

(Απάντηση: Μουσείο)

ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
 Αριθμ. Αδείας: 1861/Α
 ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
 ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ
 Αριθμ. Αδείας: 2530/Α
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 56 & ΑΧΑΡΝΩΝ
 ΤΗΛ.: 210 8642836
 ΚΙΝ.: 6932 98 89 48

Καλοκαίρι στο Ροβολιάρι Κυνήγι κρυμμένου θησαυρού

Με μεγάλη χαρά, το καλοκαίρι που μας πέρασε, παρακολουθήσαμε μια ομάδα παιδιών να προετοιμάζουν το παιχνίδι του “κρυμμένου θησαυρού” με σκοπό να προσφέρουν χαρά στους συνομηλικούς - και όχι μόνο- συντοπίτες τους.

Η ομάδα των παιδιών, η υπεύθυνη για το παιχνίδι αυτό, αποτελείται από τα εξής άτομα:

- 1) Βέγκας Δημήτρης
- 2) Αναγνώστου Κων/νος
- 3) Αναγνώστου Θανάσης
- 4) Ζερβός Μιχάλης
- 5) Κατσάρας Νίκος
- 6) Πασπάλης Γιάννης
- 7) Τσιώλης Γιάννης

Οι γρίφοι του παιχνιδιού ήταν πραγματικά ευφάνταστοι... και για του λόγου το αληθές παραθέτουμε κάποιους από αυτούς:

ΒΙΑΣΤΗΚΑΜΕ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΟΥΜΕ
ΑΡΠΑΞΑΜΕ ΤΟ ΠΛΕΓΜΑ ΤΗ ΖΩΗΣ
ΝΟΜΙΖΑΜΕ ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ
ΚΑΙ ΓΕΜΙΣΑΜΕ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΑΣ ΠΛΗΓΕΣ
ΑΝ ΥΠΑΡΧΩ ΘΑ ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ
ΚΑΙ ΑΝ ΧΑΘΩ... ΜΗ ΜΕ ΞΕΧΝΑΣ...

(Απ.: Τα γράμματα που είναι γραμμένα πιο έντονα, σχηματίζουν τη λέξη **ΛΟΥΤΡΟΝΕΡΙ**).

Είναι το πρώτο πράγμα που σας καλωσορίζει και το τελευταίο που σας αποχαιρετά στο χωριό.

(Απ.: Η πινακίδα κάτω απ’ τον Άη-Θανάση)

Με τα αρχικά των λέξεων σχηματίζεται η λέξη **ΚΑΜΠΑΝΕΣ**:

- 1) Τα μαζεύουμε το Δεκέμβριο (Απ.: Κάστανα)
- 2) Βασιλιάς των πουλιών (Απ. Αετός)
- 3) Βρίσκεται εκεί η πλατεία Παύλου Δημητρίου (Απ. Μισιάκι)
- 4) 26, 27, 15 γίνονται (Απ.: Πανηγύρια)
- 5) Είναι του Ωρίωνα (Απ.: Αστερισμός)

- 6) Η₂O (Απ.: Νερό)
- 7) Τέσσερις έχει ο χρόνος (Απ.: Εποχές)
- 8) Έχουμε πολλά τέτοια ζώα στο χωριό (Απ.: Σκυλιά).

ΧΡΟΝΙΑ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ
ΧΡΟΝΙΑ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ!!!
 (Απ.: Γήπεδο ποδοσφαίρου)

ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ ΜΟΥ ΛΑΜΠΡΟ
ΦΕΓΓΕ ΜΟΥ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΩ
ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΩ ΣΤΟ...
 (Απ.: Σχολειό).

Αν είσαι κοντός, το χρόνο σου χάνεις, αν είσαι ψηλός, την τύχη σου κάνεις.
 (Απ.: Γήπεδο Μπάσκετ).

Λιθαδάκι, Γη ποτισμένη με ιδρώτα
 (Απ.: Βρύση στη Μισιάκι)

ΠΕΡΠΑΤΑΣ... ΠΕΡΠΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΗ ΜΠΟΧΑ ΣΥΝΑΝΤΑΣ...!!!
 (Απ.: Κοινοτικά Αποχωρητήρια).

Τη νικήτρια ομάδα αποτελούσαν οι:

- 1) Κουτσούκου Δημήτρα
- 2) Καλαρεμάς Βασίλης
- 3) Καλαρεμά Ελισάβετ
- 4) Σωτηρόπουλος Κώστας
- 5) Αναγνώστου Γεωργία

Στη νικήτρια ομάδα ο Σύλλογος των Απανταχού Ροβολιάρικων έδωσε 100 €€€€.

Συγχαρητήρια αξίζουν σε όλους τους συμμετέχοντες και φυσικά στους διοργανωτές!!!

Ας ελπίσουμε πως θα δούμε και άλλες τέτοιες προσπάθειες στο μέλλον!!!

Ευθυμίου Γεωργία

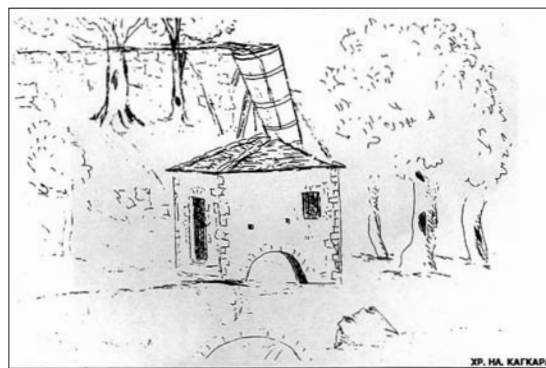
Οι νερόμυλοι του χωριού

Το Ροβολιάρι, πολυπληθής κοινότητα απ’ τα χρόνια τα παλιότερα, είχε οργανώσει με τέτοιο τρόπο τη ζωή του, ώστε να μπορεί να αντεπεξέρχεται στις δυσκολίες κάποιων αναγκών απαιτήσεων και δυσκολιών γενικά του πληθυσμού του και της κοινωνίας του εν γένει.

Επειδή άλλωστε βρίσκεται και κάπως μακριά, απ’ τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα των γύρω περιοχών, (Μακρακώμη, Σπερχειάδα, Υπάτη, Δομοκός, Φουρνά, Καρπενήσι κ.λ.π.), θα έπρεπε να αντιμετωπίζει τις όποιες ανάγκες του με τη δική του οργάνωση, με τη δική του επαγγελματική επάρκεια και τις δικές του πρωτογενείς βιοτεχνικές μονάδες, όπως είναι τα πρωτογενή υφαντήρια (αργαλειοί - μαντάνια), τα κεραμοποιεία και τα ξυλουργεία, και κύρια κι απαραίτητα με τους δικούς του νερόμυλους για την αναπόφευκτη άλεση των σιτηρών - το σιτάρι και το καλαμπόκι - βασικότατο τότε στοιχείο τροφοδοσίας της κάθε χωριάτικης οικογένειας.

Από τα παλιά λοιπόν χρόνια στο χωριό λειτουργούσαν κύρια, οι γνωστοί σ’ όλους μας, οι δύο νερόμυλοι του Ροβολιαρίου.

Α. Ο κάτω μύλος (στα Ζαγγουθαίικα) και

Β. Ο μύλος της Ντούμαινας.

Η παράδοση του χωριού λέει πως τα πολύ παλιά χρόνια στον Αυλοβά - από κειθε - λειτουργούσε μύλος με **αιολική ενέργεια** δηλ. με τη δύναμη του ανέμου που όπως φαίνεται η αλεστική απόδοσή του θα ήταν πολύ μικρή και θα εξυπηρετούσε μάλλον τις λίγες αγροτοοικογένειες και βλαχοοικογένειες που κατοικούσαν τον περισσότερο χρόνο εκεί κοντά.

Άγγελος Σικελιανός

Κοιτάζω την ολύμπια μορφή σου...
 άγαλμα σμιλεμένο απ’ το χέρι του Φειδία!
 Και η αρχέγονη, η πτερόεσσα ψυχή σου,
 απέρριπτο λουλούδι ορφικό,
 γλυκόφωνη, στις Φαιδριάδες πέτρες,
 μεθυσμένη Μούσα.

Η καρδιά σου... της οικουμένης όλης
 περιβόλι ανθόσπαρτο.
 Ο στοχασμός σου, η θεϊκή σου πνοή,
 τραγούδι απολλώνιο της Δελφικής ιδέας...
 αδόμητο στον ομφαλό της γης,
 παράμερα στο κοιμητήρι της Πυθίας!

Κι όλα... αντάμα ετούτα
 ιδού ο Άγγελος Σικελιανός...
 κομμάτι ατόφιο απ’ τη χορεία των αθανάτων
 μ’ όλο το μεγαλείο της Ελλάδας μέσα του!

Μπροστά εσύ... κι πίσω εμείς,
 εμείς της οικουμένης τα παράξενα τ’ αλάνια...
 τ’ αδέρφια σου... οι άνθρωποι, οι όμαιμοι οι Έλληνες
 να ταξιδιάρικα πουλιά, όλου του κόσμου.
 Σε προσκυνάμε ευλαβικά
 τρισόλβιε Σικελιανέ, Ορφέα,
 εκεί ψηλά... στα ουράνια δώματα που ζεις,
 που ζεις αθάνατος
 και μας γλυκοκοιτάζεις
 με τα ουράνια μάτια σου... με τ’ άστρα.

Π. Ρίζος

Μεσόκοπων... οδύνη

Τα αλγεινά... τα ονειράτα, τα γλυκαανθρωποπόθια
 διαβήκαν και αράξανε στις λήθης το πλατό,
 και βόσκει τώρα ο στοχασμός, στις μνήμης μας
 τ’ απόσκια
 προσμένοντας δειλά-δειλά, λιώθαμπο λαμπρινό!

Μα η πόρτα εφτασφράγιστη, στέκει μανταλωμένη
 στο κάστρο της τ’ απόρρητο σφιγγοντας δυνατά,
 πόθια και γλυκονειράτα, φανταστικά τεμένη,
 που τα 'στησε η νιότη μας στα πρώτα της σκαλιά.

Κι οδεύουμε οι δύστυχοι μεσόκοπα καράβια
 σε κύματα παράξενα... αργόφλοισβα βουβά
 και ψάχνουμε απέλπιδα, μη βρούμε τα μουράγια
 ν’ αράξουμε το είναι μας σ’ αχειμαντη γωνιά!

Π. Ρίζος

